

spytte ud ad Vinduet, det fylder ingenting i Kommunens Kasse. Jeg tror, vi skulle overveje, om man ikke mulig kunde faa denne § 1 forandret i det Stykke, og jeg henstiller det til den høje Regering.

Der er en anden Post, jeg ganske vist ikke vil have strøgen, men gerne vilde have omflyttet. Det var just den Post, den sidste ærede Taler nævnde, nemlig Statstilskuddet paa 150,000 Kr. til Folkehøjskoler. Jeg kan i det Stykke henholde mig til den sidste ærede Taler, men skal dog tillade mig at understrege, at det er meningsløst for Statskassen at opholde de Højskoler, som jeg tror, vort Land vilde være bedst tjent med at undvære. Jeg mener dermed ikke, at Højskolerne i sin store Helhed ikke fortjene Ros. Det gøre de virkelig, fordi de have gjort et stort Oplysningsarbejde, ikke mindst for Landboerne, men der er Højskoler, der ere hensygnende og døende. Det viser sig ved deres Elevantal, idet de ikke have mere end f. Eks. 10—12—14 indtil 20 Elever. Det siger sig selv, at selv om disse Højskoler med et saa lille Elevantal faa et mindre Tilskud af Staten, formaa de ikke at holde ordentlige Lærerkrafter eller i alt Fald ikke saa gode, brugbare og dygtige Lærerkrafter som de Skoler, som have mange Elever og evne at give deres Lærere en god og høj Løn. Jeg ser saadan paa det, at disse Højskoler, som saaledes faa Tilskud, faa egentlig en Slags Alderdomsunderstøttelse af Staten. De kunne ikke dø, naar de faa denne Alderdomsunderstøttelse, men de kunne heller ikke opholde Livet derved. Ligesom den sidste ærede Taler tror jeg, det vilde være heldigt at flytte dette Tilskud over til Eleverne, som saa kunde søge hen, hvor de mente at kunne faa den bedste og fyldigste Undervisning.

Der er en anden Post, som den ærede Ordfører for Reformpartiet udtalte sig om, og som ogsaa den højtærede Indenrigsminister i Dag udtalte sig om, nemlig Forhøjelsen af Tilskuddet til Sygekasserne. Det ærede Medlem lige saa vel som den højtærede Minister have Ret i, at det er en Følge af de bestaaende Love. Men der er alligevel en Ting ved disse Sygekassers Medlemsantal, som jeg tror ikke bør skjules, og som jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at paalægge Sygekasseinspektøren nøjere at undersøge, thi jeg tror, det kunde maaske blive en Stiver for disse Sygekassers Bestyrelser til at gribe ind i adskillige Tilfælde. Det har i det mindste vist sig ude

hos os, hvor der var en Bestyrelse, der var Rygrad i, og som ikke veg tilbage for, naar Medlemmerne bleve for godt stillede, at anmode dem om at træde ud eller i alt Fald kun blive som bidragydende Medlemmer og ikke som nydende. Det er jo sikkert nok saaledes, at der er slet ingen Bestyrelse for nogen Sygekasse, der optager Medlemmer, som ikke ere berettigede dertil; men vi vide allesammen, at selv om en Mand er berettiget dertil i Øjeblikket, kan der dog i det lange Løb ske en Forandring til det bedre i hans økonomiske Forhold, saaledes at han ikke længere med Berettigelse kan staa som nydende Medlem af en Sygekasse. Jeg tror sikkert, der er ikke saa faa Sygekasser, der lide under Trykket af saadanne Medlemmer, som selv kunde bekoste deres Lægehjælp og Medicin. Det vilde være heldigt, om den højtærede Indenrigsminister vilde finde Anledning til at minde Sygekasseinspektøren og Bestyrelserne i det hele taget om, at saadanne Medlemmer helst maatte træde ud. Saadanne Medlemmer erholde jo lige saa vel som de trængende Medlemmer Statstilskud og Kommunitilskud, og det bør ikke finde Sted.

Den højtærede Konseilspræsident bebudede i sin Programtale, hvad ogsaa den højtærede Indenrigsminister i Dag kom ind paa, et Forslag om en foreløbig Valgkredsordning. Den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende, at hvis ærede Medlemmer ville stille sig ligesom i Fjor, hvad han havde Haab om, at de vilde, efter som de forskellige Ordførere havde udtalt sig om den foreløbige Valgkredsordning, saa vilde den hurtigt kunne fremmes. Jeg maa dertil sige for mit Vedkommende, at jeg synes ikke om dette foreløbige, fordi det jo egentlig kun bliver noget Lapperi; det kan ikke staa ret længe, inden der virkelig maa gøres Alvor af at foretage en Grundlovsændring. Og jeg synes endvidere, at det ogsaa burde ske ret snart, fordi det er urigtigt, at det ikke bliver fastsat, hvor mange Valgkredse der bør og skal være, saa det ikke længere bliver saadan en foreløbig Ordning, men virkelig en afgjort Ordning. Desuden er der ogsaa den Ting ved det, at hvis det kun bliver en foreløbig Valgkredsordning, vil man vanskeligt, ja, slet ikke, kunne tænke sig Valgretten udvidet til Kvinderne, og jeg synes, det er ikke rigtigt at dette høje Ting at udsætte dette Spørgsmaal om Kvindernes politiske Valgret længere. De have bestaaet deres Prøve ved de kommunale Valg, og de have